

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemški Schulverein in Slovani.

Čeravno so zlasti tudi Slovenci že mnogo pre-mišljevali o namerah in delovanji Nemškega Schulvereina, in je bilo to društvo povod praktičnim ukrepom, ki se izvršujejo doslej mej Čehi in tudi mej nami že nekoliko, je vendar še vredno, da za-beležimo nekoliko podatkov in izjav, ki so je raz-glasil zadnji občni zbor tega nemškega društva. Zborovalo je društvo na Binkošti, kakor pred 7 leti ob osnovi, zopet na Dunaji.

Kakor poročajo natančno, zastopanih je bilo na tem glavnem zboru 683 krajnih skupin in 1755 odposlancev. Poleg mnogih nemških voditeljev iz Avstrije, došli so tudi zunanji dejatelji in pospeševalci nemške kulture. Mej njimi: dr. Falkenstein, načelnik Občnega nemškega Schulvereina, dr. Hermann, zastopnik saksonske deželne zveze, dr. Raab, zastopnik za Monakovsko društvo v brambo nemških interesov v tujih krajih, itd.

V glavni dvorani Dunajskega glasbenega društva, nastopilo je mnogo raznoterih govornikov in poročevalcev. Iz poročil je posneti, da je bilo do 1. maja t. l. 1174 krajnih, mej temi 88 ženskih in dekliških krajnih skupin. Skupno število vseh udov znaša že 120.000 itd.

Društvo bo imelo kmalu sto zavodov v svoji lasti. Na teh zavodih poučujejo tudi v petji, glasbi in obrti; društvo podeljuje učila, je osnovalo že 16 knjižnic, je nastavilo na 53 krajih „vrle“ učne sile in je delilo častna darila ravno tolikim učiteljem v spodbujajo, je plačevalo šolnino za uboge otroke, je oddajalo tudi štipendije — n. pr. v Mariboru — in je nastavilo popotnega učitelja na južnem Češkem.

Društvo je delovalo in deluje sosebno mej Čehi in Slovenci; poročevalec pa se pritožuje, da je jako sitno snovati šole v pomešanih okrajih na Češkem, in kjer neki ne teče vse gladko zastran „češke duhovščine“, popisuje se ve da razmere osnovnih šol tudi na Kranjskem.

Pa tudi nižja Avstrija se gospodom zdi že prečeska, in zato hočejo delovati tukaj v „Čecho-Niederösterreich“ s pomoženimi močmi.

Načelniku dr. Weitlofu je posebno Kranjska na srci; gledé na to povzdiguje Turjaške plemiče, samo da bi žolč izlil nad celim slovenskim narodom. Njemu, ki je tudi državni poslanec, ne dopušča vest, da bi razkril resnico, da so namreč rokodelski fantalini mazali znani spomenik; on prištevá te „oskrumbe“ kot „privilegium odiozum na šega veka in v tem slovenskega naroda za vse čase.“

Da bi še bolj sekal po Slovencih, ponosno omenja, da „Schulverein“ deluje tudi na šolskem poli po načelu samodelja; in takó da je osnovalo društvo iz lastne moči „cvetočo obrtno“ lesno šolo v Kočevji, in da je prosilo za zmerno državno pomoč še le potem, ko je že samo nekaj storilo. Ta šola pa da ne spodbuja slovenskih sosedov v posnemanje, da bi nastopili jednako pot. Slovenci zahtevajo rajši od države, da bi jim ona popolnem sama osnovala tako šolo. „Nam pa še na misel ne pride, da bi zahtevali podpor od občin za take zavode.“

Kmalu potem pa pristavlja, da so dali društvu znatne zneske deželni zbori, n. pr. nižje-avstrijski in štajerski. Tu nam je tega logičnega presojevalca vendar zavrniti nekoliko. Petindevetdeset odstotkov slovenskega prebivalstva na Kranjskem ima vendar pravico iskati podpore pri državi, če sploh je država dolžna snovati obče šolske zavode. In če se zdi državi primerno podpirati tako šolo še za manj nego pet odstotkov nemškega prebivalstva v isti deželi, ista država pač ne more odtegniti primerne podpore za neprimerno večje število slovenskega prebivalstva.

Hudobija pa tiči v tem, da dr. Weitlof zamolči na občnem zboru vse nemške jednake zavode po drugih deželah, kjer jih tudi država vzdržuje od nekaj.

Jednaka sofistika pa je tudi v tem, da dr. Weitlof preobrača stvari, češ, da „Schulverein“ dela iz lastne moči, da ne dobiva podpor od drugod, v tem ko pristavlja, da deželni zbor štajerski mu je podelil znatno pomoč. Od kod prihaja ta pomoč? Ali samo iz žepov nemškega prebivalstva na Štajerskem? Aline tudi iz davkov slovenskega prebivalstva te dežele? In ako gospoda

deluje celo na Nižjeavstrijskem proti češkemu prebivalstvu, priznava ob jednom, da tudi v tej deželi so Slovani, ki plačujejo davke, iz katerih zajemlje deželni zbor te pokrajine, in kateri torej s podelitvijo „znatnih zneskov“ oddaje tudi iz zaklada slovenskih žuljev podporo nemškemu „Schulvereinu.“

Sicer pa se to društvo lahko ponaša s svojo močjo; njemu prihaja na pomoč ne samo ves nemški narod nemškega cesarstva potom „Občnega nemškega društva“, ampak celó iz Amerike. Slovani po pravici obžalujejo, da se ne podpirajo tudi oni skupno v kulturnih interesih, kakeršne jedino neki pospešuje avstrijski Nemški Schulverein.

Ti kulturni interesi so pa vendar nekako čudni, če se spominjamo n. pr. besed, ki jih je spregovorila na omenjenem občnem zboru gospa Meissner, načelnica ženske krajne skupine notranjega okraja Dunajskega. „Me (ženske), je rekla ona, smo prevzele to delo, s prepričanjem, da utegne dobiti naša stara Avstrija novo moč in krepost jedino s silo nemškega duha in nemške vzgoje. (Glasno odobravanje.) Trdna tla, na katerih stoji Nemški Schulverein, so ljubezen do domovine, do **nemške Avstrije**, kakeršno sta ustvarila Marija Terezija in cesar Jožef.“ (Ponovljeno odobravanje.)

Iz te izjave, s katero se je zlagal ves občni zbor, je razvidno, da, ker nemške Avstrije ni, jo hočejo napraviti tudi s pomočjo tega društva. To pa sega vendar tudi v politične spremembe in je v nasprotju s trditvami dr. Weitlofa, ki je še na tem zboru trdil, da društvo „ne misli na ponemčevanje drugih narodnostij.“ Inako so poročevalci pritožujejo o sitnostih, ki jih ima odbor s snovanjem lastnih šol, gotovo ne izvirajo te nadloge in težave iz zraka, ampak tiče v spoznanih namerah snovalcev samih.

Vsekakor je sumljivo tudi to, da je dr. Weitlof obečal sicer izročevati statistiko otrok in učiteljev društvenih šol pojedinim udom, opomnivši pa, da bi ne bilo umestno objavljati takih podatkov v letnem poročilu. Ali se ne boji morda g. načelnik, da bi ne prišlo na dan tudi pred slovenskim občinstvom, koliko slovenskih otrok se poučuje na leto po šolah Schulvereinovih?

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Dvajseto poglavje.

(Dalje.)

Le malo so se peljali tja doli po Široki ulici kar je Mabel zmislila se na nekaj novega, ter ukazala kočijažu, naj obrne in pelje domov. Alik jo je bistro pogledoval, Murray pa se je zajokal, a nje smehljanje ja je kmalu umirilo. „Dragi moj, le za trenotek,“ rekla je Murrayu z dobrikajočim glasom, „saj ne pojdem z voza, le s Cecilijo čem govoriti. Donald, pozvoni no,“ rekla je Mabel, ko so pred očino hišo se ustavili. Precej je došel sluga doli po stopnicah, da bi izvedel nje ukaze. Zaklicala mu je na začudenje poslušalcev: „Cecilija naj mi prinese škotsko ogrinjalo in veliko blazino, — Robert, ne, dve blazini, nadaljevala je, ko je sluga odhajal, da bi nje naročila izvršil.

Cecilija je smehljaje se prinesla zahtevane reči ter je v kočijo spravila.

„Kaj se bomo vso noč vozili?“ vprašal je Murray nekoliko vznemirjen, Alikov obraz pa je bil kot cela knjiga vprašan.

A Mabel ni odgovorila ter se je le smehljala.

„Obrni tu noter,“ rekla je Donaldu, ko so bili do ozke ulice došli.

„Oh! jaz vem, jaz vem!“ zakričal je navadno mirni Alik, ko je zapazil pot, ki je k udovi Hopovi držala. „Tetka, vi hočete Rozo s seboj vzeti.“

Mabel mu je prikimala. Murray je na sedeži kar gori in doli odskakoval ter je radosti z rokami ploskal. Alik je ves zamišljen in začuden teti v obličje zrl. Mabel je skoro izpozabila zadnjo grenko prevaro, misleč, koliko veselja bode napravila.

Kdo bi slikal začudenje, veselje, radost v hiši vdove, ko so ponosni konji se ustavili pred vrati, ko so naznanili namen svojega dohoda in ko so se nadrobno premišljene priprave za ugodnost male bolnice neverjetno na popolnem gotovo postavile. Solze lile so prek lic srečnega hvaležnega otroka; malobesedna mati pa je toli zelo izpozabila navadno svojo hladnost, da je roko Mabeli na ramo položivši vskliknila: „Bog naj vas blagoslovi! Roza je pram toliko hrepenela iti malo ven na kmete! Oh, pri srci jej bode, kot bila bi v raji!“

Malo trenotkov pozneje se je Roza, sedeč na blazinah in z Mabelinim ogrinjalom krog naročja, peljala v lehkem razkošnem vozu tja doli po Široki ulici. Nje ozki blede obraz in tenki suhi život sta bila v najočitnišem nasprotju veliki lepoti in polni milobi Mabele, ki se je naprej pripognila, da bi blazine pri nogah zopet uredila ter prijazno povprašala, ali jo drdranje voza kaj zdeluje. Roza se je ozirala po ulici gori in doli ter je z jednim pogledom videla in razumela sto in sto zanimivih stvari. Od nasprotne strani sta jo opazovala Alik in Murray ter jo sedaj na to, sedaj na ono opozarjala. Njiju živahna lica so pričala, kako pristrčno sta se nje radosti veselila.

A mesto in šum po njem je Roza razmerno dobro poznala; ta vožnja je res pomnožila nje vednosti in skušnje, a popolnem novega jej vendar nič ni ponudila. Sedaj so se približavali bateriji, ko je skozi oboke visokih brstov zagledala temnosinje morje v zatonu, bela jadra v solčnih žarkih se blesteča in zelene otoke onostran vode, gledala je vsa začudena, nje mala postava se je, tako se je vsaj zdelo, povečevala in iztegala, nje prsi so se napele, sklenila je nežni roki ter je vskliknila z dolgim vsklikom začudenja in spoštovanja. Mabel in

Pa poglejmo rajši, kako bi se učili Slovani od Nemcev gledé na šolska društva.

Govor poslanca Hrena

v državnem zboru dne 26. maja 1887.

(Konec.)

Ako visoka vlada nastopi ta pot, imela bode v peticijah uradništva, ki so že došle in katere še pridejo, jako dobro gradivo za njeno delo, katero priporočam posebno njenej pozornosti. Tu opozarjam na spomenico splošnega uradniškega društva na Dunaji, katero tako zaslužno deluje za državne koristi; v njej najdete toliko migljajev, nasvetov in predlogov, kako bi se ustreglo potrebam in željam uradništva. Jaz samo v dveh točkah ne odobravam dotičnih predlogov, kajti zdi se mi, da najnižja pokojnina uradniške udove v znesku 300 gld., kakor se nasvetuje, je vendar prenizka, da bi se mogla zmatrati za kako še tako skromno preskrbljenje, ker se s tem vendar ne more shajati, če se že ne oziram na drugej postavnim potom določeni ekstenčni minimum.

Potem se mi dozdeva, da način, katerega priporoča občno uradniško društvo za določanje pokojnine udovam, ki je vzet iz ogerskih penzijskih propisov, ni pravi, in dovoljujem si priporočati drugi pot, namreč, da bi se upeljale razredne pokojnine udovam, kakor je to pri vojaki, in sicer na ta način, da bi udove vseh uradnikov kacega razreda, brez ozira, v katerem resortu je služil in kako dolgo je bil v dotičnem razredu dotični uradnik, dobivale jednako pokojnino, in da bi se pokojnine udov določile na podlagi najnižje plače dotičnega razreda po neke degresivnej skali; in sicer bi se določila procentualna skala pri XI. razredu, to je pri najnižji plači 600 gld. s 65%, in potem bi pokojnina znašala 390 gld., pri X. s 55%, in pri IX. razredu s 50% itd. in sicer potem za vsak razred po 5% manj, tako da bi pokojnina udove uradnika V. razreda s 30% najnižje plače s 4500 gld. znašala tedaj 1350 gld.

Pri tem bi pa jaz ne ugovarjal, da bi se pokojnine udov uradnikov višjih razredov določevale po karakteru, pri čemer prepuščam visoki vladi, da sama določi številke, po katerih bi se določevale.

Naravno, da udove in sirote uradnikov z višjo plačo, uradnikov višjih razredov, imajo pravico do višje pokojnine, ker višji socialni položaj očeta tudi več zahteva od rodbine po njegovi smrti, in ker bi tudi taki uradniki več donasali. tedaj bi že zagradel njih rodbine imele gotovo pravico do višje podpore.

Sedaj sem pri konci in dovoljujem si omenjeno resolucijo visokej zbornici najtopleje priporočati. Želel bi samo, da bi imel tako moč govora, da bi mogel vse za stvar naudušiti in prepričati, da bi bil uspeh gotov, s kakeršnim govorom se je nek drug odličan član te visoke zbornice, ko je šlo za pokojnine vojaških udov in sirot potegnil za interese svojih nekdanjih sovrstnikov po stanu (Dobro! na desni). Potem bi bil gotov svojega uspeha. Visoka zbornica naj se zadovolji z mojo dobro voljo ter naj jednoglasno vsprejme resolucijo, ter s tem

stori prvi korak za pomoč, katero želi in prosi uradništvo.

Visoko vlado pa presim, da prej ko mogoče predloži načrt dotičnega zakona ter tako pomaga uradnikom, kar so zaslužili in že dolgo pričakujejo. Uradništvo to pomoč tem gotoveje in zaupneje pričakuje, ker se — in temu pač ne bode nikdo ugovarjal — brez ozira na domovino in rod, brez ozira na narodnost in politično prepričanje vedno pošteno prizadeva, da zadosti zahtevam, ki se od leta do leta množe. da poslednji čas mora zelo napenjati svoje sile, da vestno in zvesto opravlja svojo službo in vzlic vsem marsikaterim prevaram spolnuje zadovoljno in verno svojo uradniško dolžnost.

Visoka vlada in zbornica smeta biti zagotovljeni, da bodo uradniki jima hvaležni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. junija.

Češki državni poslanec Fanderlick dobil je nezaupnico od svojih volilcev, ker ni podpiral predloga mladočeških poslancev, da naj se odpravijo nemški izpiti na češkem vseučilišču. Volilci mu v pismu, katero so mu poslali, očitajo, da ni možato postopal. Nemški državni izpiti omadežujejo češko vseučilišče. Fanderlick izdal je sedaj pismo na volilce, v katerem jim obeta, da se bodo kmalu odpravili nemški državni izpiti.

Vnanje države.

Novo srbsko ministerstvo je sestavljeno deloma iz liberalcev, deloma iz radikalcev. Skoro vsi ministri so prijatelji Rusiji. Posebno naučni minister Vasiljevič je jako naklonjen Rusiji. V zadnjem Rističevem ministerstvu je bil tudi naučni minister in si je pridobil velike zasluge za pouk ruskega jezika po srbskih učiliščih. Rusija je tedaj bila dovolila 60.000 rubljev na leto za pouk rusčine v Srbiji. — Najtežje je bilo Rističu dobiti si vojnega ministra. Garašaninova vlada, ki se je pred vsem opirala na bajonete, je posebno gledala na koristi častnikov, torej ni čudno, da so častniki želeli, da bi ostala prejšnja vlada. Na kraljevo željo prevzel je začasno vodstvo vojnega ministerstva general Bogičević. — Glavna točka nove vlade bode revizija ustave v liberalnem zmislu. Najbrž bode sedanja vlada gledala, da se odpravi kraljeva pravica, imenovati 40 skupščinarjev. S tem je namreč vsaka vlada lahko popravila po svoje izid volitev in zbornica se ni nikakor ujemala z mišljenjem naroda. Morda se bode potem osnovala še gorenja ali gospodarska zbornica, za katero bode kralj imenoval več članov. — Nova vlada je že razpustila skupščino. V kratkem se razpišejo nove volitve. Ristič je bil prisiljen razpustiti skupščino, ker s sedanjo zbornico, ki je bila voljena pod najhujšim vladnim pritiskom, bi vladati ne bil mogel. — Ruski listi različno sodijo o prevratu v Srbiji. „Svet“ misli, da je to popolna zmaga ruske stranke, samo treba še metropolita Mihajla poklicati v Beligrad nazaj, pa je uspeh srbske narodne stranke popolnem dovršen. „Novosti“ pa neso tako optimističnega mnenja. Dvomijo, da bi se sedaj mogel obdržati Ristič. Res da je narod na njegovi strani, toda avstro-ogerska diplomacija bode napela zopet vse sile, da bi ga spodrinila. Pa tudi v Srbiji nekaj čutijo, da nove vladi preti od zunaj nevarnost, drugače si ne moremo tolmačiti, da radikalni „Odjek“, organ Rističu prijaznih radikalcev, tako zatruje prijateljstvo nove vlade z Avstro-Ogersko, da bode slednja sedaj še na bolj, ker se bode lahko opirala v Srbiji

na vlado, ki ima zaupanje naroda in se ne bode njen upliv naslanjal le na osebe, katere narod sovraži.

Odnosaji mej Francijo in Rusijo so baje posebno prijateljski. Zlasti je soglasje zastran egiptskih zadev jako utrdilo rusko-francosko prijateljstvo. Nemci so se jako motili, ko so mislili da bode rusko-francoskega prijateljstva konec, ko bode le odstranjen Boulanger.

Turška vlada nikakor ne kaže, da bi bila pripravljena se dosti ozirati na želje krečanskega prebivalstva. V Carigradu se je sestavila posebna komisija, katera preiskuje krečanske zadeve. Njen predsednik je trgovski minister Zibni paša. Ta komisija je že parkrat se posvetovala z mohamedausko deputacijo, s kristjansko pa še dosedaj ni imela nobenega pogovora. Kristjanska deputacija je pohodila zastopništva velevlavstij. Nekateri veleposlaniki so jo vsprejeli osobno, v drugih veleposlaništvih jo je vsprejel kak dragoman.

Znano je, da ima Italija jako urejene finance. Letos se pa italijanski vladi vendar ni posrečilo spraviti budget v ravnotežje. Kakor se kaže, bode kacij 40 do 50 milijonov lir primankljaja. Vojna reforma in afriške zadeve pobrale so mnogo denarja, pa tudi trgovska kriza v Siciliji ni ostala popolnem brez upliva na državne finance. — Delajo se velike priprave, da začno Italijani v septembru energično postopati proti Abesiniji. General Salletta je zadnji čas drugače razstavil čete okrog Massae. Iz Monculla prestavil je planinske lovce v Abd-el-Kadr. Pripravljajo se nekda Italijani, da zasedejo Senafé na abesinske visoke planjavi, od koder bodo lažje prodirali v Abesinijo, kakor bi iz Massae. Otok Dissé tudi mislijo Italijani zasesti, da bodo na njem napravili nekako orožarnico.

Konkordatni odsek francoske zbornice sklenil je vladi priporočati odpravo konkordata. Ta predlog se je že stavil več let v vsakem parlamentarnem zasedanju, pa je bil vselej zavržen. Tudi letos ga zbornica ne bode vsprejela, ker bodo vsa desnica in oportunisti proti njemu glasovali.

Zdravje nemškega kancelarja se je shujšalo. Zaradi živčnih bolečin ne more spati. Iz Berolina preseli se na kako svoje posestvo še le tedaj, kakdar se mu zdravje zboljša. Posebno veselo za Nemčijo ni, če cesar, prestolonaslednik in državni kancelar hkratu bolehalo.

Položaj v Afganistanu je po novejših poročilih vedno bolj kritičen. Emir se ne more več zanašati na vojsko in bode zategadelj v kratkem moral pobegniti. Anglijo, na katero se je zanašal, pa zanj ničesar ne stori, ampak gleda le, kako bi si zavarovala lastne koristi. S tem, da se je preveč bratil z Angleži, zgubil je Emir zaupanje pri lastnem narodu, in tako sebi podkopal tla.

Dopisi.

Iz Zagreba 15. junija. [Izv. dop.] Glede tiskovne svobode ste onkraj Sotle mnogo na bolj, kakor mi. Pri nas ni niti dneva brez konfiskacije, mnogokrat se pripeti, da so zaplenjeni vsi opozicijski listi, da nam torej ne preostaje drugega berila, nego Miškatovičeve „Narodne Novine“ in glasilo Schlesingerjevo. Časnikarji in občinstvo so se že temu nekako privadili, a kljub temu obhaja jih vendar skrajna nevolja, kadar je konfiskacija tako prisiljena, kakor se je to zgodilo v 14. dan t. m. „Agramer Tagblatt“-u. Izvrstno to glasilo centruma priobčilo je bilo uvodni članek o preobratu v Belogradu. To je vendar predmet, s katerim se bavijo vsi listi in nihče ni mislil na zaplenbo. A ker se je v članku nekoliko kritikovala „madjarska

dečka so z nemim veseljem gledali zamaknenga otroka, ki je v krasno to panoramo morja, zemlje in nebes utopljen, z obrazom in kretanjem izražoval radost, katere bi besede ne bile nikdar izrazile.

Z odprtimi ustni in debelimi očmi je opazovala razgled, kot bi se vsa druga čutila jej bila v vidilo stopila; navadna mirnost se jej povrne še le, ko so nekatere hiše čarobni izgled zapirale. Ko je voz za trenotek se ustavil pri brodu, da bi pričakal ladijo, katera jih je imela na nasprotni breg prepeljati, obrnil se je otrok polagoma, pogledal v Mabeline sočutne oči, globoko zasopel in s smehljajem svete radosti stegnil se je po roko svoje prijateljice ter jo je s hvaležno naudušenostjo stiskal. Še vedno je molčala, kot bi se bala razdreti čar, ki jo je preseval. A potršno, ako tudi tresoč se, je pričakovala trenutka, v katerem se nje očem krasni čarobni prizor znova prikaže.

Naslednji trenotek bili so že na ladiji sredi prezornega morja v zatonu. Tu nič ni zaviralo razgleda ter nič ni motilo skladnosti lepe pokrajine; tu je oko lahko krožilo na vse strani ter segalo do oddaljenega obzora.

Glavico je bolna deklica imela malo naprej sklonjeno in mila sapica je igrala z lasmi ob modrožilastih sencib, lica pa jej je bojala tanka rude-

čica, katero sta jej bili radost in razdraženost iz budili. Videla se je, kot bila bi upeljana v novo stvarstvo in kot bi se novo življenje po njej prelivalo. Kot bi bil pozemeljski prebivalec zašel v nadzemeljske kroge ter bi z močno bijočim srcem stal na pragu višjega žitja in bitja, tako je ta trpeči otrok, izstopivši iz temote, samote in odločnosti, v katere jo je bilo življenje doslej zakrivalo, veselil se, iztegoval se in se nauduševal, kot bi bil stal pred božjim obličjem.

Nje tovariši so čutili jednake občutke. Mabeli je srce radosti bilo, ko je gledala žareče Rozine oči, zamaknjeni nje obraz. Tudi Alik je izpozabil na navadno zanimanje za ladije v luki ter je le sledil nje radovednim očem, ki so sedaj v sinjo visočino neba gledale, sedaj gibanje kipečih valov opazovale, sedaj pa z radostnim pokojem v bujno zelene bregove zrle. Celo Murray se je časih v vozu stisnil k nje nogam, oziral se ob nje navzgor ter je radost na obrazu jej čitajoč vsklikoval: „Roza kaj ne, to se ti dopada?“ Roza mu je vsakokrat odgovarjala s toli pomenljivimi smehljaji, da je mali poprašatelj njih pomen razumel ter se ž njimi zadovoljeval.

Tudi niso bili to jedini prijatelji, ki so se današnjega nje veselja udeleževali. Komaj so bili

v ulice in ceste sosednjega mesta, pozdravljalo je Rozina ušesa poznano drdranje. Ker je prihajalo od nasprotne strani, ugledala je dobro jej znana konja, katera je bila pozdravila v jutro, ko sta iz veže izhajala. Nikdar se medni gumbi lepe oprave v popoldanskem solnci niso toli bliščali nego takrat, nikdar se voz ni videl tako črnomoder, nikdar se mladi voznik ni toli čudil, nikdar kazal toli žareče rudečice nego sedaj, ko je majhno bolno sosedinjo zagledal in izpoznaval. Z bistrimi očmi je precej pregledal vso kočijo, živa konja, nju svetlo opravo, krasni voz, radostne potovalce v njem in Rozo sredi njih. To je bilo preveč njegovemu mirnemu srcu. Mimo peljaje smijal se je, pokal je z dolgim bičem, odkril se je, zavihlil klobuk trikrat krog glave ter je potem kaj nežno poljubil svojo roko v znamenje, da jej iz srca čestita.

Ta radostni pozdrav je prav primerno razveselil tudi srca mali družbi v kočiji. Dečka sta kar radosti odskakovala, ko sta ga videla. Roza, kateri je ta neznatni slučaj veselje močno pomnožil, stegnila se je iz voza ter mu je v zmagoslavnem veselju z roko migala.

„Voznik te pozna! ozira se za teboj! veseli se, da se pelješ na sprehod!“ klicala sta Alik in Muray v isti sapi; in celo Mabel se je morala ne-

liga", ki ne mara Slovanov in je je odstranila z vseh diplomatskih mest na Balkanih, zamenivše je s pristnimi Arpadovci, zapal je tudi rečeni članek državnemu pravniku.

Jaz vsaj si ne morem misliti, da bi bil oni del, ki govori o „Länderbanki“, povod zaplenbi. O finančnih zavodih mora vsaj kritika biti svobodna in baš „Länderbank“ izzivlja s svojim delovanjem strogo kritiko. Kupčije z „Länderbanko“ so Srbijo silno oškodovale in vzbudile toliko srditost, da je kralj Milan naposled moral odstraniti može, ki so bili, seveda ne v svojo škodo — voljno orodje tega zavoda, ki je v Kaminskega afəri, v zadevi transverzalke in s svojo zvezo s pustolovnim Rappaportom pokazal, da se ne giblje v posebno solidnem tiru. —

O volitvah ne vem nič veselega. Pritisk je velikansk, pojmi ga bodejte najbolje, ako vam povem, da je mnogo hujši, nego je bil pri Vas za Widmanna in Auersperga. Doživeli smo hude čase, a prebili jih bomo, kakor imajo Srbi dobo Garšaninovo za seboj. Ta nada nas tolaži in krepi pri vseh sedanjih nezdodah. Deželni zbor hrvatski bode po teh volitvah jednako sestavljen, kakor je bilo nekdanj pri Vas, ko so si nemškutarji s silo, denarjem in sleparijami priborili večino. In s tem bode za danes dovolj.

Iz Ptujja [Izv. dop.] Število nemškutarjev in prusakov pri nas ni malo. Mej nami pojema počasi prvih število, število prusakov raste od dneva do dneva. Pošteni Nemci, ki pa so jako redko sejani mej Slovenci, sramujejo se, družiti se z nemčurji ker se njim breznačajnost, kakor se nahaja pri odpadnikih ali renegatih, studi. Tem bolje pa so si prijatelji, prusaki in nemčurji. Prusaki so oni Nemci, ki v Avstriji dobro živijo, ki pa Avstrije prav nič ne marajo, ker se nahajajo v njej tudi Slovani, ampak gorijo za Prusijo ter delajo skrivno in očitno na to, da bi Avstrija propala. Ti prusaki, ki živijo mej nami Slovenci na Malem Štajerji, so vsi jednako predrzni in podli. Najhujši so renegati, postavim Levičnik v Mariboru, načelnik nemškega pevskega društva, Mihelič na Ptui, Glantschnigg v Celji itd. Nehoté stavi si človek vprašanje, od kod to izvira. Na to odgovarjam jaz: Temu je kriva lenoba Slovencev.

Če si pogledamo prusake mej nami, najdemo mej njimi nemške advokate, notarje, uradnike, trgovce in obrtnike, tedaj ljudij, ki izključljivo živijo od Slovencev. Te ljudi krmijo pohlevni in ponižni Slovenci že leta in leta, tem ljudem nosijo Slovenci svoj denar, da jih za plačilo zasmehujejo, zaničujejo, obrekujejo in po svetu grdijo! Kdor tega ne verjame, vzame naj kakešnekoli novine teh prusakov v roke, ki se tiskajo na Slovenskem, naj jih prečita in prepričal se bode sam, da govorim resnico! Ker smo Slovenci taki, da se držimo najhujših prusakov, ker smo, kakor da še ne vemo, da je sramota tujcu pete lizati, ker smo toliko dopustljivi in leni, da se ne moremo ojačiti, naj bi se držali svojih in popustili one, kateri živijo od nas in nas v zahvalo v obraz bijejo, zato raste število prusakov mej nami, ter postaja njih predrznost in podlost vedno večja. Slovenci moramo se

hote še enkrat ozreti na poštenjaka, ki je toli očitno svoje sočutje z Rozino radostjo izražoval.

Res to je bil imeniten dan za Rozo, — jedini svečani dan (gala day) v nje življenji. A podoba je bila, da se razen prirode tudi človeško srce tega veseli in ga občuti. Celo Donald, ponosni zali Donald na sedalu jej je kazal neko sočutno ljubkost, vozil polagoma prek trdega tlaka ter se je ogibal vsakega slabega mesta na cesti, ko bi jej hotel vse nepotrebno sovanje in odsakovanje prihraniti.

Sedaj so polagoma zapuščali mesto ter se peljali tja ven v odprto pokrajino. Zelena polja in smijajoči vrtovi so jih srečavali pri vsakem ovinku široke ceste; visoki brsti so prekrivali cesto ter jo s senco okrepčavali, tiči so frfali po vejah in cvetoči grmi so s prijetno vonjavo srce razveseljevali. Tu pa tam v preslečkih so stale čedne holandske kmetijske hiše, katerih vsaka je Rozo na prvo domačijo nje matere spominjala. Če so pa prilično dospeli na malo višino, pregledovale so nje oči obširne poljane valujočih se travnikov, zelenih sadnih vrtov in solčnih reber, ki pokrajino Long-Islandsko posebno značijo, v velikí daljavi pa so še lahko razločevale sinje vodovje širokega morja.

(Dalje prib.)

spremeniti. prusaki se ne bodo spremenili! Ako Slovenci prusakom, notarjem, advokatom, trgovcem in obrtnikom ne bomo dajali več zaslužka, bode se stvar spremenila, prej pa ne. — Dokler jih mi Slovenci redimo, imajo prav, če nas zaničujejo. Zakaj se jim usiljujemo, zakaj jim pete ližemo, ker nas Slovanov ne marajo? Zapomni si Slovenec, da smo dandanes že tako daleč, da tudi indiferenten Nemec mrzi Slovence, ker je Slovan, da ga prusak sovraži z dna svoje duše! — Prusak in Slovenec ne moreta biti prijatelja, ker se ogenj in voda ne moreta združiti! — Proč tedaj s slovensko popustljivostjo in lenobo; treba je le volje in naše razumništvo naj nam bode v izgled! Ogibljimo se vsi, gospod in kmet, duhovnik in posvetnjak, bogatin in siromak povsodi in vselej mej nami živečih prusakov, naj si bodo advokate, notarji, obrtniki ali trgovci, ne dajamo jim zaslužka, ne nosimo jim denarja! Ako ni domačina notarja, advokata, trgovca, obrtnika blizu, ne boj se truda in pojdi v mesto ali trg, kjer se nahaja, ne gledaj na krajcar in piši po blago drugam! V kratkem bodeš videl, da je to najboljše zdravilo za take prusake, da so na mošnji najboljše občutljivi. Mej nami Slovenci pišejo se za Slovence še vedno krstni listi, smrtovnice, poročni listi, spričevala uboštva itd. nemški. To je voda na mlin prusakov in zatorej proč jedenkrat za vselej s staro navado. Kako hočemo Slovenci z mirno vestjo tirjati od nemških uradnikov, notarjev in advokatov slovenske listine in pisma, ako jih Slovenci za Slovence dosledno nemški pišejo? Ali naj tudi tu reva Slovenec moleduje in prosjači?

Slovenci proč tedaj s popustljivostjo in lenobo! Nas tepejo hudo vse nadloge, toda nadlogam ne bode konec, dokler smo popustljivi in leni. Mi pričakujemo od drugod pomoči. Od kod nam naj pride pomoč? Pomagajmo si sami, postanimo trdi, neizprosni, jekleni, odpovejmo se popustljivosti, lenobi!

Iz Ljutomera 14. junija [Izv. dop.] Pred nekaterimi dnevi smo prvič videli v tukajšnjem okraji mali parobrod, ki je prišel z Dunaja po Dunavu in Dravini po Muri plul proti Gradcu. — Ker je Mura precej plitva in ker njena struga ni urejena, je imel sicer mali pa lični parobrod „Kübeck“ dokaj težav, zlasti ker ni imel in tudi ni dobil pravočasno primerne kurila. Kakor pravijo bode v kratkem času priplul po istem potu z Dunaja še drugi parobrod, kateremu želimo več sreče in hitreje vožnje proti Gradcu. —

Vreme je zdaj tukaj jako lepo in tudi tako potrebno, kajti je začelo grozdje cvesti. Grozdja je videti jako veliko; koliko ga bode ostalo in kako bode dozorelo, bomo znali še-le v jeseni po bratvi. Pa že sedaj trepečemo pri vsakem črnosivem oblaku, ki se nam prikaže in nam žuga s pogubonosno točo, ni ta strah prazen, kajti 7. t. m. je že bil mali del znanega rodnega murskega polja mej sv. Križem in Veržejem zadet po toči.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu šolskemu svetu pri sv. Florijanu na Boči za zgradbo šole 300 gl.

— (Umrl) je g. Karol Jaklič, župnik v Špitaliči pri Konjicah, 75 let star. Tamošnji kaplan g. Ivan Čagran imenovan je provizorjem.

— (Slovenska predstava na Vrhniki) bode, kakor smo že izjavili v nedeljo dne 19. junija t. l. v prostorih narodne čitalnice. Začetek ob 8. uri zvečer. Po predstavi ples.

— (V Zagorji za Savo) bil je preteklo nedeljo velik „žigelstajn“, ako smemo popisu v „Deutsche Wacht“ verjeti. Nad 40, drugi pravijo, da samo 35 turnarjev peljalo se je tjakaj na povabilo tamošnje „Ortsgruppe des deutschen Schulvereines“. Telovadili neso prav nič, pač pa pridno se krepčali in govorili. Mej govorniki bil je prvi neizogibni profesor Binder. On, Rütting, Dreise in urar Rudholzer „hielten zündende Reden“. Kdo bi si bil o urarji Rudholzerji kaj tacega mislil?

— (Na Trsat) odpelje se v soboto dne 18. t. m. ob 11. uri dopoldne iz Ljubljane poseben vlak romarjev. Prijavilo se jih je tukaj veliko število, precejšen oddelek pa se jim pridruži v Postojini, v št. Petru in na drugih postajah. Vozni listi dobivajo se do jutri (17. t. m.) zvečer pri prodajalcih. Vožnja tja in nazaj stoji samo 3 gl. 85 kr. Dotični odbor nas je naprosil, naj opozorimo občin-

stvo na to zelo ugodno priliko, kar smo s tem storili.

— (Volitve na Hrvatskem.) Nezavisna narodna stranka prodrla je doslej v 5 okrajih s svojimi kandidati. Izvoljeni so: Bahovec Marko (Samobor), dr. Ign. Brlić (Brod), Bučar Peter (Švarča), Ožegović Titus (Sv. Ivan Zelina), dr. Fran Vrbanić (Vinkovce). Stranka prava ima še le 3 mandate. Izmej njenih kandidatov so doslej izvoljeni: dr. Iv. Banjavčić (Karlovac), Fran Folnegović (Senj), Makso Lončarević (Oriovac). Samostalna srbska stranka propala je doslej v vseh okrajih. Na svojo roko kandidovala in prodrla sta: dr. Josip Frank (Popovača) in grof L. Pejačević (Našice). — Da so volitve za opozicijo tako neugodne, pripisovati se mora nečutenemu pritisku vlade. V Kostajnici odpeljali so pred volitvijo 8 volilcev v zapor, dva druga pridržali so v uradu, dveh neso pustili na volišče. V Ivaniči in v Brinji, kjer je bila ogromna večina za opozicijska kandidata Gržanića in Pavlovića, so volitev brevi manu ustavili. — V Djakovem je pravo obsedno stanje, v hišah opozicijskih volilcev nastanjeni so vojaki. Ceste so zaprte, uhod v mesto kakor tudi izhod je zabranjen, le vladni korteši smejo vti in noter. Večina opozicijskih volilcev ne more na volišče. — Človeku, čitajočemu izvestja o takih izrodkih krutega nasilstva, se kar gabi, še bolj pa, kadar dobi v roke poluradno „Agramer Zeitung“ in vidi, kako je to prepleteno glasilo polno semitske škodoželjnosti in slabih dovtipov. Da, da, v vladnej senci je lahko hrabrim biti, a prišel bode čas, ko se bode stvar presukala, takrat bode pa druga struna pela.

— (Avtomatični stroji.) Pravili smo že, da imajo na Angleškem in Francoskem avtomatične stroje, da pisemske marke prodajajo, ustopnino pobirajo, in celo take, da denar štejejo. Pri nas, ki smo v vsem nekoliko let nazaj, bili so doslej taki stroji neznani. Sedaj pa vender dobimo avtomatično tehtnico, katero bode nek zasebnik na južnem kolodvoru te dni postavil. Za par soldov, ki jih vrže v določeno špranjico, izvedel bode lahko vsakdo teže svojega telesa.

— („Učiteljski Tovariš.) List za šolo in dom“ ima v 12. številki nastopno vsebino: Kako pomoči slabi domači vzgoji? (Fr. Gabršek.) — Zgodovina pedagogije. — Knjiga slovenska v XIX. veku. — Iz šole za šolo — O abecedniku. — Književstvo. — Dopisi. —

— (Iz Šmartina pri Litiji) dobili smo danes neveselo vest, da je včeraj popoldne po župniji šmartinski, javorski in primskovski toča pobila. Prizadete so vasi Liberga, Leskovec, Vrata, Perovoselo itd. Toča padala je po nekaterih krajih kakor drobna jajca. Po vinogradih in na polji vse uničeno. — Ubogi kmet! — Včeraj ob 1/2 1. uri popoldne podrl se je zid pogorele F. Vozlove hiše v Šmartinu na g. Vakoniga poslopje ter napravil do 100 gl. škode. K sreči ni bilo ondu nobenega človeka, da bi ga bilo zadelo.

— (Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem.) Gosp. L. Kavalar, učitelj na Brezovici gre v Rateče na Gorenjskem. — Gosp. Konrad Mali, zač. učitelj na Dobravi pri Gropi, nameščen je definitivno. — Gospodična Janja Miklavčič, učiteljica v Lipaljej vasi na Koroškem, pride definitivno za 2. učiteljico na Bohinjsko Bistrico. — Gospdč. Friderika Eckert imenovana je def. 2. učiteljica v Kočevji.

— (Nova knjižica) izšla je pod naslovom: „Ljudmila. Roman. Nemški napisala * *. Poslovenil Janko Leban. Trst. Tiskarna V. Dolenc. 1887. 91 str.“ — Knjiga je ponatis listka, ki je v „Edinosti“ izhajal.

— (Poziv) na veliko veselico, katero naprave vsa slov. društva Tržaška na korist družbi sv. Cirila in Metoda v nedeljo 3. julija 1887 v prostorih „Slovanske čitalnice“ (Monte verde) s sledečim razporedom: 1. D. Jenko: koračnica „Naprej“, vojaška godba. 2. A. Leban: „Mornarska“, moški zbor z baritonovim samosplovom. 3. G. Rossini: ouvertura k operi „Viljem Tell“, vojaška godba. 4. F. Kücken: „Plavaj ladja moja“, ženski zbor s spremljevanjem vojaške godbe. 5. Telovadba, izvršuje „Tržaški Sokol“. 6. Fr. Sommer: potpourri „Sprehod“, vojaška godba. 7. Šaljivo srečkanje na dobitke v korist slov. otroškemu zabavišču, obavlja „Tržaška ženska podružnica sv. Cirila in Metoda“. 8. A. Nedved: „Oblakom“ in A. Leban: „Slovo od domovine“, mešana zbor. 9. A. Thomas: romanca iz opere „Mignon“, vojaška godba. 10. I. pl. Zajc:

„Zrinski-Frankopan“, moški zbor s spremljevanjem vojaške godbe. 11. „Ena se mora omožiti“, vesela igra v 1 dejanji, poslovenil I. Kalan. 12. G. Verdi: finale iz opere „Macbet“, vojaška godba. 13. „Gluh mora biti“, gluma v 1 dejanji, poslovenil J. Noll. 14. Svobodna zabava. — Pevovodja gg. S. Bartelj in V. Kosovelj. Vojaška godba 61. ces. kr. polka pešev ruskega carja Aleksandra III. — Xstopnina 50 novč. — Radodarnosti ni meje. — Vse spoštovane rodoljube in čestite domorodke se uljudno pozivajo na to važno veselico. Odbori

vseh slov. društev Tržaških.
— (Pri Gorenjem gradu) dela ris mej drobnico veliko škode. Celjsko okrajno glavarstvo razpisalo je 20 gld. nagrade onemu, ki bode ustrelil to, v nas že jako redko zver.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. junija. Cesarjevič Rudolf odpeljal se čez Monakovo in Pariz v London na petdesetletnico kraljice Viktorije.

Praga 16. junija. Vsi češki listi nujno opominjajo prebivalstvo, naj najstrožje pazi na javni red, ko dojdejo ameriški „Sokoli“ v Prago. Dijakom čeških srednjih šol je najstrožje prepovedano, udeleževati se slavnosti.

Peterburg 15. junija. (Politische Correspondenz:) Govori se, da pojde carska obitelj prihodnji mesec na Finsko, kakor druga leta.

Berolin 15. junija. „Reichsanzeiger“ javlja: Dosedanja bolezen ponehava, a včeraj je cesarja nahod nadlegoval. Vsled tega je cesar utrujen in potrebuje miru.

Bruselj 16. junija. Zbornica dovolila kredit za mejnarodno razstavo v Bruselji 1888. l.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoja (192—59)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

15. junija.

Pri **Načelnik**: Hasslinger, Oplat z Dunaja. — Block iz Prage. — Dr. Burszky, Preger iz Budimpešte. — Nathan iz Kaniže. — Badovinar, Trnsky iz Zagreba. — Winkler iz Visočega Mita. — Hoffmann iz Varaždina. — Leskovic iz Idrije. — Mayer iz Vipave. — Močnik iz Kamnika. — Lenarčič iz Selca. — Nussa, Rodeših iz Trsta. — Korabaič iz Voglije.

Pri **Načelnik**: Fürbaš iz Monakovega. — Znamwerth Sluk, Orl, Brenner, Rangruber z Dunaja. — Loser iz Budimpešte. — Mautner iz Pečuha. — Antee iz Gradca. — Schonka iz Beljaka. — Počenel iz B. strice. — Trifana iz Dalmacije. — Titz iz Gorice.

Pri **Virantu**: Ilovsky, Baič iz Brezovice. — Marher iz Dolenjevsi. — Hode iz Mirne peč. — Schweiger iz Lukovice. — Pakič iz Ribnice.

Pri **bavarskem dvoru**: Weigel z Dunaja. — Pri **južnem kolodvoru**: Hellwig z Dunaja. — Techuggel iz Bocna. — Taripovič iz Kota. — Haas iz Trsta. Potočnjak vit iz Ragoša.

Umrli so v Ljubljani:

14. junija: Janez Stuc, gostac, 77 let, Kolodvorske ulice št. 39, za starostjo. — Fran Pust, tesarjev sin, 1 1/2 mes., Hradskega vas št. 12, za božastjo.

15. junija: Alojzija Marn, mestna uboga, 77 let, Gradišče št. 11, za starostjo.

16. junija: Alojzija Tancig, vrtnarjeva hči, 21 ur, Stari trg št. 19, za oslabljenjem.

V deželnej bolnici:

14. junija: Anton Hribar, postrešček, 48 let, za jetiko.

15. junija: Franja Lovšin, dekla, 57 let, za oslabljenjem.

Opomba: Dne 13. t. m. v Ljubljani najden utopenec je Jakob Velepč, delavec, 63 let, iz Most poleg Ljubljane.

Tržne cene v Ljubljani

dné 15. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hkti.	7 47	Špeh povičen, kgr.	64
Rež,	4 74	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 92	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 74	Telečje	52
Koruz,	5 20	Svinjsko	58
Krompir,	2 67	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec	4
Grah,	13	Golob	20
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo,	1	Slama,	2 23
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	6 30
Špeh frišen,	60	„ mehka,	4 15

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. junija.	7. jutraj	741.08 mm.	20.0° C	sl. szh.	d. jas.	1 60 mm.
	2. pop.	739.24 mm.	27.1° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	740.52 mm.	17.0° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 21.4°, za 3.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.60	81.40
Srebrna renta	82.80	82.60
Zlata renta	112.50	112.40
5% marcna renta	96.95	96.85
Akcije narodne banke	885.—	885.—
Kreditne akcije	284.—	283.10
London	126.65	126.60
Srebro	—	—
Napol.	10.04 1/2	10.05
C kr. cekini	5.97	5.97
Nemške marke	62.22 1/2	62.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	162 75
Ogerska zlata renta 4%	102	10
Ogerska papirna renta 5%	88	10
5% štajarske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116 50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld.	176 50
Rudolfove srečke	10	18 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	105 25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	232	25

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

Proda se ali pa v najem dá
posestvo (431—2)

na najlepšem mestu v zdravilnem kraju Toplice na Kranjskem.

Pripravno za vilo, dobra gostilnica z lednico, kletmi za vino in sočivje, lepim sadnim vrtom, hlevom, gumno, kozolcem in vodnjakom, 22 oral dobre zemlje, 9 oral hrastovega in jelovega gozda, se zaradi smrti takoj proda iz proste roke, z vinogradi ali brez vinogradov. — Kaj več pove lastnik **Matija Hutter, Toplice na Kranjskem.**

Išče se vrtnarstva zmožen

majar

na Kodelovem gradu pri Ljubljani. Tu se poizvedo tudi pogoji. Nastop službe 1. julija. (441—2)

Po dražbi se prodado
v hôtelu EVROPA

dné 18. junija razne stvari, kakor: (448—2)
sodov za čez 1000 veder, od 20—80 veder vsebine, omnibusi, ekvipaže, zrcala, ledniki (Eiskasten), vodna tromba, pipe, slatinske pušice, železni deli, tudi rabljiva steklena in porcelanska posoda, postelnjaki itd.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr. žižnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjan.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 254 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdlouh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr. Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Deželna

Rogaška
slatina.

Tempeljski in Styria-vrelec.

Uspešni lek za želodčne bolezni.

Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (162—7)

Dobiva se pri g. **Mih. Kastner-ji**, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schlaffer-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87—98)

LJUBLJANA. Za franciškanske cerkvice, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4. LJUBLJANA.

V Zvezdi,
v hiši „Matice Slovenske“.

MARIJA DRENIK.

V Zvezdi,
v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija.

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.
Snovi za vezanje. Harlandska preja.